

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 15C/37/2006
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7505212463
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Puškášová
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2014:7505212463.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie samosudkyňou JUDr. Ivetou Puškášovou v právnej veci navrhovateľov. 1. M. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XX, H.Š., 2. K. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A., S. Č.. XXX/X, právne zastúpení JUDr. Danou Husťákovou, advokátkou, AK, so sídlom Košice, Žriedlova 3, proti odporkyňi: S. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. Č..X, právne zastúpená JUDr. Pavlom Šopákom, advokátom, AK, Kuzmányho 11, Košice, v konaní o zaplatenie 1.546,83 eur s prísl., takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Priznáva náhradu trov konania právneho zástupcu odporkyne vo výške 100%.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovatelia podaným návrhom žiadali, aby súd zaviazal odporkyňu na zaplatenie sumy 1.546,83 eur s prísl..

Pôvodný návrh podávala navrhovateľka M. K. proti odporkyňi S. Q. pod sp. zn. 15C/37/2006.

Návrh V. E. proti odporkyňi S. Q. v konaní o zaplatenie istiny 1.546,83 eur bol vedený pod sp. zn. 11C/317/2005.

Uznesením zo dňa 12.03.2008 súd rozhodol o spojení vecí do jedného konania.

Navrhovatelia podanými návrhmi žiadali, aby súd zaviazal odporkyňu na úhradu sumy 1.546,83 eur s prísl. z dôvodu neoprávneného užívania nehnuteľnosti odporkyňou, zapísaných na LV č. XXX k. ú. E. a to dom č. súp. XX postavený na parcele č. XXX o výmere 475 m² - zastavané plochy a nádvoria, parcely č. XXX - záhrady o výmere 824 m² a parcely č. XXX - záhrady o výmere 298 m².

Ďalej uviedli, že obaja navrhovatelia sú podielovými spoluvlastníkmi predmetnej nehnuteľnosti a odporkyňa má taktiež podiel na predmetných nehnuteľnostiach. Mali za to, že v súvislosti s užívaním predmetných nehnuteľností vzniká odporkyňi bezdôvodné obohatenie, čo predstavuje sumu 1.546,83 eur (pre každého navrhovateľa) a to od decembra 2002 do októbra 2005.

Odporkyňa s podanými návrhmi nesúhlasila. Uviedla, že nikdy navrhovateľom v užívaní nehnuteľnosti nebránila, nie je pravdou, že nehnuteľnosti užívala a užíva bez akéhokoľvek právneho titulu, nakoľko ona je na predmetných nehnuteľnostiach podielovou spoluvlastníčkou. Ďalej, že časť uplatneného nároku do novembra 2003 je podľa názoru odporkyne premlčaná.

Súd v predmetnej veci po vykonaní dokazovania výsluchom účastníkov, svedkami, listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise, výpisom z LV č. XXX, dedičským rozhodnutím D 152/2006 ako aj ostatným obsahom spisu zistil tento skutočný stav:

V predmetnej veci navrhovateľka M. K. podala žalobu dňa 18.11.2005, ktorá bola evidovaná pod sp. zn. 15C/37/2006. Odporca v 2. rade K. E. vstúpil do konania po nebohej pôvodne označenej navrhovateľke V. E., ktorá zomrela dňa 09.11.2006 a ktoré nehnuteľnosti na základe osvedčenia o dedičstve 13D/791/2006 nadobudol práve K. E., pričom táto žaloba bola zaevidovaná pod sp. zn. 11C/317/2005.

Súd uznesením zo dňa 12.03.2008 spojil obidve tieto konania z dôvodu hospodárnosti, nakoľko tieto skutkovo spolu súvisia a týkajú sa aj tých istých účastníkov. V konaní tak na strane navrhovateľa vystupovala M. K. a dedič po pôvodne označenej navrhovateľke V. E. - syn K. E..

Navrhovateľka vo svojej výpovedi ako účastníčka konania, vypočúvaná v mieste svojho trvalého bydliska z dôvodu zdravotných problémov uviedla, že jej rodičia sú už dávno mŕtvi a s domom ani s okolím sa nič nedeje, že odporkyňa nemala vôbec užívať nehnuteľnosť, nakoľko tento dom obsadila, bolo to po smrti ich rodičov asi v roku 1985, niekoľko rokov tam chovali pštrosy, ale od kedy do kedy nevedela uviesť, pričom však nemala súhlas na užívanie nehnuteľnosti.

Ďalej uviedla, že štyrikrát bola u nej a iba raz ju pozvali do domu, ináč oni užívali všetko.

Navrhovateľka v 1. rade ju nevyzývala na nič, odporkyňa robila v dome všetko svojvoľne, držala tam krmivo pre vtáky a znehodnotila dom. Kľúče bola pýtať od odporkyne jedenkrát. Dom však bol obývaný, pretože tam žili jej rodičia.

Navrhovateľka ďalej uviedla, že odporkyňa užívala polovičku záhrady, ktorú si vyhradili a túto užívali oni, ďalšia polovička ostala nevyužívaná a mali tam kŕmne zmesi. Odporkyňa však užívala obe parcely aj dom.

Podľa navrhovateľky odporkyňa nemala právo užívať tento dom, pretože právo užívať dom mali súrodenci navrhovateľky. Ona samotná žiadne peniaze do údržby nehnuteľnosti neinvestovala, pri rokovaní o predaji predmetnej nehnuteľnosti prítomná nebola, štyria jej súrodenci tam boli pýtať kľúče, bol tam Z. X., sestra V. E., X. X., ktorý bol aj za A. Q., ktorá už je mŕtva.

Navrhovateľka ďalej uviedla, že odporkyňu nikdy nevyzvala na to, aby opustila nehnuteľnosť a do nehnuteľnosti neinvestovala preto, lebo nemala prístup na predmetnú nehnuteľnosť od roku 1985.

Navrhovateľ v 2. rade vo svojej výpovedi ako účastník konania uviedol, že sa stal dedičom po svojej matke V. E., ktorá zomrela XX.XX.XXXX a má len vedomosť o tom, že oni dve boli za odporkyňou a že sa chceli dohodnúť, avšak odporkyňa ich nevyplatila, vie o tej situácii, že odporkyňa plakala, že ona nemá peniaze na ich vyplatenie. Keďže k žiadnej dohode medzi nimi nedošlo, tak spolu so súrodencami sa dohodol, že on prevezme v dedičskom konaní predmetnú nehnuteľnosť a takýmto spôsobom bude požadovať finančné čiastky za užívanie od odporkyne.

Navrhovateľ ďalej uviedol, že je pravdou skutočnosť, že od kedy jeho matka zomrela, on tam nechodil, nemal prístup k predmetnej nehnuteľnosti, pretože nemal kľúče.

V užívaní predmetnej nehnuteľnosti mu nebolo bránené, odporkyňa tam však má zvieratá a nedá sa tam nič robiť, pričom pokiaľ jeho matka žila, chodili spolu na záhradu, ktorú užívali asi dva roky. Potom tam začali chovať pštrosy a už sa tam nedalo chodiť a po smrti jeho matky tam nechodili už vôbec.

Navrhovateľ žiadnym spôsobom odporkyňu nevyzýval, aby mu umožnila vstup na túto nehnuteľnosť.

Odporkyňa vo svojej výpovedi ako účastníčka konania uviedla, že sa stala dedičkou predmetných nehnuteľností po svojej nebohej matke S. F. a taktiež aj po strýkovi X. Q.. Na základe týchto právnych skutočností je spoluvlastníčkou nehnuteľnosti v jednej polovici. Predmetnú nehnuteľnosť užívala len v rozsahu svojho podielu. Nikdy neužívala dom, pretože tam býval strýko X. Q. a užívala len hospodársku

budovu a záhradu. Pokiaľ žil strýko, tak len on v tomto dome býval, nikto iný. Navrhovatelia ako spoluvlastníci však nikdy neprejavili záujem o užívanie predmetného domu. Po smrti svojho strýka, ktorý zomrel v roku 2000, začala sa o túto nehnuteľnosť resp. o dom starať, s tým mala samozrejme spojené aj výdavky. V tom období prišli za ňou pani E. a pani K. s tým, že im ponúkala sumu 300.000,- Sk v prípade kúpy celej nehnuteľnosti, resp. podielov od nich, avšak im zároveň aj uviedla, že nemá finančné prostriedky a teda nemôže ich hneď vyplatiť, pretože najprv to treba dať do poriadku po právnej stránke a až potom, keď bude všetko vybavené, tieto finančné prostriedky im dá. Ešte predtým, keď sa stretli, tak sa dohodli na užívaní domu tak, že odporkyňa im povedala, že by to mala záujem odkúpiť a v tom období jej povedali, že nech len to stojí, žiadnym spôsobom sa nezaujímali, ako to bude ďalej s touto nehnuteľnosťou.

Odporkyňa uviedla, že ju nikdy nikto z navrhovateľov nevyzýval, že by chcel predmetnú nehnuteľnosť užívať.

Trvala na tom, že predmetnú nehnuteľnosť neužívala celú, bola oplocovaná len časť pozemku a to presne polovica. Odporkyňa do Hanisky prišla v roku 1993. Nebývala v dome M. Q., on býval v dome E. Č.. XX a keď tam odporkyňa prišla, už bol v tomto období vdovec, zavolať jej, aby prišla do E., keďže už bol sám a bolo potrebné robiť aj nejaké úpravy na dome. Odporkyňa v tom čase žila v E., ale v dome č. X. Ďalej uviedla, že strýko presne časť nehnuteľnosti ohradil takým spôsobom, aby nebolo zle, pričom povedal, že sa bude ohradzovať - stavať plot na chov pštrosov iba v polovici, aby nebol hriech a ostatné sestry tam mohli chodiť aj ďalej a ďalej sadiť.

Odporkyňa ďalej uviedla, že E. na tieto pozemky chodila aj na záhradu aj na pole za záhradou, kde normálne sadila, pokiaľ ešte vládala. K. K. na predmetné nehnuteľnosti vôbec nechodila, resp. odporkyňa ju tam vôbec nevidela. Nikdy za ňou neprišla, že chce tento pozemok alebo pozemky užívať. Na pozemky hodila len E., ktorá túto záhradu aj užívala spoločne aj so svojimi deťmi. Asi v roku 1996 začal strýko chovať pštrosov a v tom období aj za tým účelom bol postavený plot, keďže jeho sestry nemali záujem, o tom, aby mu vypomáhali pri dome, nakoľko choval aj svine a sliepky, bol veterinár, tak už v tom období mu chodila odporkyňa vypomáhať. Navrhovatelia nikdy o otázke užívania nehnuteľnosti, resp. zaplataenia finančných prostriedkov za užívanie sa s ňou ne bavili. Nikdy nechceli od nej žiadne peniaze za nájomné, iba prevod celej nehnuteľnosti na jej meno a následne aj vyplatenie. Od doby, ako navrhovatelia podali žalobu na súd, s chovom zvierat skončila a ďalej už nehnuteľnosti neužívala a ani ju to už nezaujímalo.

Svedkyňa X. Q. - dcéra odporkyne uviedla, že má vedomosť o užívaní predmetnej nehnuteľnosti, ktorá sa nikdy neužívala celá, užívala sa len časť záhrady, ktorá je po ľavej strane domu, ktorá je oplotená a užíval sa chliev a komora. Do užívacích práv vlastne vstúpila s matkou po smrti strýka M. Q., ktorý už začal s chovom pštrosov, keďže bol veterinár a následne pokračovala v tomto chove matka - odporkyňa. Spoločne s mamou teda vstúpili do chovateľstva a už predtým chodili strýkovi vypomáhať tak, ako to bolo potrebné. To znamená kŕmiť pštrosov a nezdržovali sa tam dlho, chodili tam tak, že dali pštrovom len jedlo, bolo to tak štyri až päťkrát do týždňa.

Svedkyňa ďalej potvrdila skutočnosť, že odporkyňa ako jej matka nikdy neužívala celú nehnuteľnosť, užívala len časť, druhá časť nehnuteľnosti ostala ležať ladom, nebola používaná a ani užívaná, nakoľko ostatní spoluvlastníci sa o ňu nestarali, v čase, keď tam chodila spoločne s matkou, starali sa o celú nehnuteľnosť takým spôsobom, že kosili trávu pred domom a na záhrade, aby to bolo upravené.

Ďalej uviedla, že na predmetný pozemok chodila aj V. E., ktorá aj určitú časť tohto pozemku užívala, niečo si tam sadila a vtedy vravela, že ako dobre, že tam chodí svedkyňa spoločne aj s odporkyňou, aspoň sa má kto o pozemok starať, po smrti strýka, však už na pozemky neprišla. Po roku 2004 však aj z dôvodov tohto sporu prestali na predmetnú nehnuteľnosť chodiť a o nehnuteľnosť sa starať.

Svedkyňa taktiež mala vedomosť o tom, že jej matka mala záujem o odkúpenie druhej polovice nehnuteľnosti, avšak tieto si to právne mali dať do poriadku.

Svedok K. Z. vo svojej výpovedi uviedol, že je dlhoročným rodinným známym odporkyne, k skutočnostiam prejednaným v tomto konaní sa vedel vyjadriť z dôvodu, že ako dobrí priatelia si vzájomne chodili vypomáhať tak, ako to na dedine zvykne byť. Na predmetnú nehnuteľnosť chodil spoločne aj s ďalšími ľuďmi vypomáhať, keď bolo treba niečo opraviť, niečo priniesť. Pamätá si, že predmetná nehnuteľnosť nebola užívaná celá, hospodárska budova, ktorá tam stála, bola v dezolátnom stave, boli tam veľké diery, pamätá si, že oplocovali aj časť pozemku, na ktorom sa mali chovať pštrovy, pretože táto časť pozemku nebola predtým oplotená. Plot stavali ešte v čase, keď žil nebohý pán Q., bolo to asi v roku 1996. Podľa jeho názoru tam asi nebýval pán Q., ale choval tam pštrovy a sliepky. Nehnuteľnosť však bola užívaná len sčasti, nie celá. Pamätá si, že nebohý pán Q., v čase, keď stavali plot, povedal, že aby nebol hriech, ohradíme iba časť a to tú, kde sa budú chovať pštrovy.

Svedok opísal spôsob používania nehnuteľnosti, resp. časti domu, ktorá je pod prístreškom hospodárskej časti, pretože pod prístreškom sa nachádzali pštrovy. Uviedol, že ostatná časť, ktorá bola za prístreškom, využívaná nebola. Ďalej bola využívaná časť parcely, ktorá je označená pod č. 256 práve na chov pštrosov, tie sa tam pásli, oproti strana užívaná vôbec nebola. Pamätá si, že táto časť bola využívaná len vtedy, keď tam chodievala pani V. E. spoločne so svojimi deťmi. Vtedy aj samotná V. E. povedala, že chvalabohu, že sa o to staráte a že to nespadne.

Svedok Š. Q. ako obyvateľ a rodák z Hanisky uviedol, že odporkyňu pozná ako obyvateľku obce. On od starého domu pána Q. je veľmi vzdialený, avšak poznal ho, bol veterinár, takže keď niečo potreboval, chodieval za ním. Po jeho smrti už tam nemal dôvod, prečo chodiť, mal vedomosť o tom, že choval pštrosov asi 5 kusov, pričom odporkyňa do tohto starého domu tiež chodila, pretože ju tam videl, avšak od smrti nebohého pána Q., v dome odporkyňu nevidel.

Podľa ust. § 451 ods. 1, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa ust. § 451 ods. 2, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Predmetom tohto konania podľa návrhu navrhovateľov je nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, titulom neoprávneného užívania nehnuteľnosti odporkyňou, v sume, pozostávajúcej z užívania nehnuteľnosti za obdobie od decembra 2002 do 09.11.2005 vo výške 1.546,83 eur pre každého z navrhovateľov.

Tak, ako už bolo vyššie uvedené, na súde boli podané dva samostatné návrhy na začatie konania pod sp. zn. 15C/37/2006 s označenou navrhovateľkou M. K. a pod sp. zn. 11C/317/2005 s pôvodne označenou V. E., ktorá však zomrela dňa 09.11.2006 a do konania vstúpil ako zákonný dedič K. E., ktorý aj zdedil podiel po svojej matke v dedičskom konaní 13D/791/2006 a prešiel tak na neho podiel vo výške 6/36-ín. M. K.Á. - navrhovateľka v 1. rade je na LV č. XXX evidovaná ako podielová spoluvlastníčka v podieloch 3/36-iny, 1/12-ina, ďalším podielovým spoluvlastníkom je S. X. v 6/36-ínach a S. Q. v 1/36-ine, 1/24-ina, 19/72-in, 2/12-iny.

Súd zistil, že S. X. zomrel dňa 05.02.1998 (č.l. 112), ktoré dedičstvo bolo prejednané pod sp. zn. D 623/1998 a ktorými dedičmi po ňom sú Z.. X. X., S.. Z. S. a F. Š., avšak v tomto konaní spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXX v rozsahu 6/36-ín prejednaný nebol.

Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že predmetnú nehnuteľnosť zapísanú na LV č. XXX k.ú. E. v časti, resp. v svojom spoluvlastníckom podiele užíval nebohý M. Q. (brat M. K. a V. E.). Súd tiež zistil, že práve on bol tou osobou, ktorá začala s chovom pštrosov niekedy v roku 1996, pričom odporkyňa spoločne so svojou dcérou vypomáhali nebohému pri kŕmení pštrosov, taktiež čiastočne sa starali o nehnuteľnosť, túto kosili a opravovali fasádu na dome. Po smrti M. Q. v roku 2000, vstúpila do chovateľských práv odporkyňa, ktorá sa o tieto pštrovy starala, spoločne s dcérou ich chodievala kŕmiť, avšak v nehnuteľnosti, ktorá sa nachádza na LV č. XXX označená ako dom súp. č. XX, nikdy nebývala.

Nebohý M. Q. za pomoci svedka K. Z.A. staval plot, resp. oplotenie, v roku 1996 za účelom výbehu pre pštrovy. Ten vo svojej výpovedi potvrdil, že v čase, keď plot stavali, nebohý M. Q. mu povedal, že

sa oplotí iba časť, resp. ohradí iba tá časť, kde sa chovajú pštrozy z dôvodu, aby nebol hriech. Časť za oplotením však užívaná nebola.

Tento svedok po oboznámení sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise na č.l. 146 až 152 presne vymedzil a označil rozsah a spôsob užívania nehnuteľnosti M. Q. a taktiež aj odporkyňou, kde presne aj označil parcelu, na ktorej sa pásli pštrozy, pričom uviedol, že druhá strana pozemku využívaná nebola odporkyňou, resp. užívaná bola pani V. E., ktorá tam chodievala spoločne s deťmi.

Svedok Š. Q. zase vo svojej výpovedi ako rodák z Hanisky potvrdil, že M. Q. bol veterinár a on započal s chovom pštrosov, ktorých mal asi 5 kusov a mal vedomosť o tom, že do tohto starého domu chodievala tiež odporkyňa, ktorú však od smrti nebohého Q. nevidel. Svedok sa vyjadril ku skutočnostiam týkajúcim sa chovu pštrosov práve do roku 2000. Svedkyňa X. Q. ako dcéra odporkyne len potvrdila skutočnosti, ktoré ňou boli uvádzané týkajúce sa toho, že obe vypomáhali strýkovi pri chove pštrosov, chodili ich tam kŕmiť, nikdy tam však nebyvali, nikdy sa neužívala celá nehnuteľnosť, užívala sa len časť, ktorá bola nebohým strýkom označená v prírode plotom. Potvrdila aj skutočnosť, že ďalšiu časť nehnuteľnosti v podstate so svojou rodinou využívala rodina E., ktorá tam sadila.

Svedkyňa X. Q. zhodne s odporkyňou uviedla, že odo dňa začatia súdneho sporu na predmetnú nehnuteľnosť prestali chodiť ako aj z dôvodu nezhôd, ktoré medzi účastníkmi konania, resp. ich deťmi boli a sú.

Skutočnosti uvádzané navrhovateľmi v ich podanom návrhu o neoprávnenom užívaní nehnuteľnosti odporkyňou bez akéhokoľvek právneho titulu, sa nepreukázali. Na jednej strane navrhovateľka pri svojom výsluchu (č.l. 166) uviedla, že odporkyňa užívala len polovicu nehnuteľnosti, nakoľko tam chovala pštrozy, no na druhej strane zase uviedla, že užívala aj druhú časť, nakoľko na tej druhej časti bolo položené krmivo pre pštrozy, navrhovateľka však ďalej uviedla, že na predmetnej nehnuteľnosti od smrti svojho brata M. Q. nebola. Navrhovateľ v 2. rade k predmetu veci sa vyjadril v tom zmysle, že informácie má od svojej matky, ktorá na predmetnú nehnuteľnosť nechodila, avšak mal vedomosť o tom, že spoločne s M. K. sa rozprávali s odporkyňou, ktorá mala záujem o odkúpenie predmetnej nehnuteľnosti s tým, že mala vyplatiť podiely pre ostatných spoluvlastníkov, avšak k vyplateniu nedošlo a taktiež žiadna iná dohoda medzi nimi uzavretá nebola. On sám odporkyňu nevyzýval na sprístupnenie tejto nehnuteľnosti a ani žiadnym spôsobom neinvestoval do tejto nehnuteľnosti, taktiež ani navrhovateľka v 1. rade.

V konaní bola preukázaná snaha odporkyne o odkúpenie podielov od spoluvlastníkov M. K. a pôvodne označenej V. E. spoločne aj s ďalším podielovým spoluvlastníkom Z. X., k uzavretiu takejto dohody však nedošlo práve z dôvodu nesúhlasu podielových spoluvlastníkov s výplatou z predmetnej nehnuteľnosti, ktorú ponúkla odporkyňa pre navrhovateľov. Právny zástupca odporkyne v konaní predložil znalecký posudok, ktorý mal byť podkladom pre výplatu pre ostatných podielových spoluvlastníkov, avšak podieloví spoluvlastníci sumu ponúkanú odporkyňou neprijali, taktiež aj z toho dôvodu, že v období roku 2001 odporkyňa finančné prostriedky nemala k dispozícii.

Keďže navrhovatelia v konaní opierali titul bezdôvodného obohatenia odporkyne v súvislosti s užívaním nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX k. ú. E., bez právneho titulu, za obdobie od decembra 2002 do októbra 2005, ktoré vyčíslili v sume 1.546,83 eur (pre oboch navrhovateľov), súd konštatuje, že odporkyňa predmetnú nehnuteľnosť neužívala bez právneho titulu, nakoľko aj ona je zapísaná na LV č. XXX ako podielová spoluvlastníčka a to väčšinová. Navyše v konaní bolo preukázané, že odporkyňa užívala len časť nehnuteľnosti, avšak len v rozsahu zodpovedajúceho jej podielu. V konaní teda nebola preukázaná na predmetných nehnuteľnostiach skutočnosť neoprávneného užívania odporkyňou.

Z vyššie uvedených skutočností súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku toho rozsudku.

O trovách konania rozhodol v súlade s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 7 O.s.p. tak, že priznal náhradu trov konania úspešnej odporkyne a namiesto určenia výšky trov, priznal účastníkovi náhradu trov konania vyjadrenú zlomkom alebo percentom. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia rozhodne o výške náhrady trov konania súd samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd Košice - okolie.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.